

České knihkupectví Dialog

Gutleutstr. 13, D-6000 Frankfurt 1, tel.

23 52 80

osvobozené divadlo

SEVER PRO

NABÍDKA KAZET

Jiří Voskovec

PŮVODNÍ NAHRÁVKY NA ŠESTI KAZETÁCH

Osvobozené divadlo

Jan Neruda

Po starých
zámeckých schodech
Život je jen náhoda
Stonožka
Chlupatý kaktus
Ta naše jedenáctka
Ták jako slunečnice
Přednosta stanice
len pro ten dnešní den
a mnoho dalších

Perličky stříbrného plátu na

KAZETA č. 3

Perličky stříbrného plátu

Jen odborník si dovede představit, kolik úsilí i přímo niravení (cpělivosti) musela vynaložit skupinka filmových a technických entuziastů k uskutečnění náročného záměru. Bylo třeba prozkoumat a zrenovovat přes šedesát celovečerních titulů v úhrnné délce asi 150 000 metrů, vyrobených z původní silně vznětlivé nitrocelulózoové suroviny — a navíc místy silně poškozených i jinak poznamenaných zubem času. Nemenší problémy vyvolávala i identifikace hudebních interpretů, skladatelů a textařů...

Autoři desky chtěli podle vlastních slov „podat co nejobjektivnější průřez původními nahrávkami české filmové hudby 30. a 40. let, doby předcházející pozdější novou koncepcí znárodněné čs. kinematografie“. Tohoto pojetí ovšem vylučovalo důsledné uplatňování kritéria umělecké hodnoty, protože pak bychom jejich dílo s těžší mohli kvalifikovat jako objektivní svědectví. Výběr proto zahrnuje skladby velmi rozdílné úrovně: od těch zřejmých — jako byl song E. F. Buriana Chlupatý kaktus z filmu Před maturitou (1932), ježkova a V & W Stonožka z komedie Svět patří nám (1937), Flatova píseň Sám já chodívám rád z detektivní parodie Těžký život dobrodruha (1941) či Nováčkův evergreen Tak jako slunečnice z Hotelu Modrá hvězda (1941), přes ty lepší — např. Hašlerovu písničku Po starých zámeckých schodech z filmu Za tichých nocí (1940) nebo Burianova Přednostu stanice ze stejnojmenné komedie z r. 1941, až po ty slabší — sentimentální šanson Nech bláhové touhy a snění z melodramatu Srdce na kolejkách (1938) a pseudovlastenecká „citovka“ Ty lesovské stráně

PRO FIL

MOVÉ NADŠENCE

Perlicky

stříbrného

plátna

Originální
nahrávky písniček
z českých filmů
z třicátých
a čtyřicátých let

Každému filmovému divákovi se už jistě přihodilo, že si při vzpomínce na název dávno zhlédnutého filmu nedokázal pořádně vybavit jedinou charakteristickou scénu, zatímco hudební motiv se mu vynořil v paměti ihned — a to s takovou intenzitou, že mu pak zvučel v uších celý den. Neméně zajímavé je, že pokud se s touto melodií setkal ještě jinde než v kině — na dobové gramofonové nahrávce nebo v novější úpravě — vždycky měl neodbytný pocit, že to není ono, že z filmového pásu zněla líp. Původní hudební aranžmá z filmů s úryvky z dialogů a reálnými ruchy věrně evokujícími atmosféru příběhu — tedy s těmi atributy autenticity, které v jiné reprodukční verzi nenajdeme — působí vskutku neodolatelným kouzlem. Není tedy divu, že mu ochotně podléhají nejen k nostalgii náchylní pamětníci, ale i filmoví nadšenci z řad později narozených, kteří mají příležitost starší snímky zhlédnout při retrospektivním uvedení v specializovaných kinech či v televizi.

Tito diváci jistě uvítají novou dlouhohrající desku, která právě vychází ve vydavatelství Panton a obsahuje jedinečnou selekci 21 originálních písniček, popěvků i operetních árií z českých filmů 30. a 40. let, snímaných přímo ze zvukové stopy filmového pásu. Unikátní nápad vydat desku s nahrávkami pořízenými tímto způsobem se zrodil v hlavě vynikajícího filmového historika Myrtila Fridy — a na jeho realizaci se kromě známého hudebníka zasloužilého umělce Jiřího Malásků podíleli i pracovníci Filmového archivu Čs. filmového ústavu a soukromí sběratelé archívních filmů.

KAZETA Č.3

HUDEBNÍ KURIOZITA

KAZETA č.3

19'43

Stopa 2

18'24

- J. Mottl
SEDIM NA VĚTVI A ZPÍVÁM
zp. St. Neumann a J. Plachta
2. J. Beneš, L. Brom
PŘEDNOSTA STANICE
zp. V. Burian
3. J. Dobeš, D. Jelenová
NECH BLÁHOVÉ
TOUHY A SNĚH
zp. J. Šejbalová
4. Tradiční, úpr.
R. Blahník, K. M. Walló
BLÁHOVÉ MLÁDÍ
zp. Fr. Smolík
5. J. Dobeš, F. Kudrna
MADONNO MÁ
zp. Jan Pivec
6. J. Strauss, R. Blahník
NOČNÍ MOTÝL
zp. M. Spazlerová-Hezká
7. J. Stelibský, J. Mottl
NEMÁM NIC
NEŽ TO CO MÁM
zp. Hana Vitová
8. J. Ježek, J. Voskovec, J. Werich
STONOŽKA
zp. J. Voskovec, J. Werich
9. J. Ježek, J. Voskovec, J. Werich
ŽIVOT JE JEN NÁHODA
zp. L. Hermanová, H. Vitová
10. J. Stelibský, J. Mottl, J. Neuberg
POLÍBEK ZA MŘÍŽEMI
LÁSKA BRÁNY OTEVÍRÁ
zp. J. Křižová Originalní písničky

Po starých
zámeckých schodech
Zvot je jen náhoda
Stonožka

1. K. Hašler
TA NAŠE PÍSNIČKA ČESKÁ
zp. K. Hašler
2. K. Hašler
PO STARÝCH ZÁMECKÝCH
SCHODECH
zp. K. Hašler
3. S. E. Nováček, J. Gruss
CHLUPATÝ KAKTUS
zp. E. F. Burian
4. F. Svobík, F. Kudrna
TY LESOVSKÉ STRÁNĚ
zp. Z. Sulanová
5. J. Stelibský, J. Mottl, K. Malík
VEČER NAD PRAHOU
zp. Sečleři
7. J. Srnka, K. M. Walló
MODRÁVÉ DÁLKY
zp. M. Spazlerová-Hezká
8. E. Fiala, J. Gruss
SÁM JÁ CHODIVÁM RÁD
zp. R. A. Dvorský
9. J. Dobeš, J. Mihule, F. Kudrna
OČI TMAVOHNĚDÉ
zp. O. Nový
10. S. E. Nováček, J. Gruss
JEN PRO TEN DNEŠNÍ DEN
zp. O. Nový
11. J. Kumok, O. Hanuš
TA NAŠE JEDENÁCTKA
zp. Sbor Čs. rozhlasu
Originalní písničky z českých
filmů 30 a 40. let

JAROSLAV JEŽEK

I když z celkového počtu 25 her a revuí, které V & W napsali, bylo po válce nově vydáno 16, zůstává jich stále 5 v rukopise. A z těch nevydaných má II. část reedice některé snímky ze dvou revuí, dnešní generaci téměř zcela neznámých. První, Vždy s úsměvem, byla napsána původně jen pro silvestrovskou příležitost, jako polemika na kritiky zleva i zprava a hlavně na fašistické demonstrace, organizované reakčními politiky a svedenými studenty proti revui Kat a blázen. (Malou ukázkou zveřejnil Jan Werich v Plameni ve skeči Knihkupectví 1/64.) Revue měla obrovský úspěch a od 15. ledna 1935 se stala repertoární hrou divadla. Připomene nám ji pomalý foxtrot Zakázané ovoce, zpívaný Ljubou Hermanovou. Osvobození měli o tuto zpěvačku zájem už v roce 1932, ale to už měla angažmá ve Slovenském Národním divadle. A z tehdejšího jejího přátelství s Osvobozeným a hlavně s Ježkem vznikla melodie bluesu Život je jen náhoda. V & W zařadili písničku do filmu Peníze nebo život, kde ji zpívají Hana Vítová a Ljuba Hermanová, ale ve skutečnosti to jsou hlasy oněch dvou zpěvaček z naší reedice. Po Vždy s úsměvem uvedl Osvobození volební revui Panoptikum, z níž tu máme ostře satirickou písničku, jejíž melodii složil Ježek, ale slova nikoliv V & W. Fašisté, kteří chodili do divadla dál dělat výtržnosti, si to sice mysleli, ale když skončili svůj kravál jako protest proti komikům, dověděli se, že vypískali novináře, jehož si bez uzardění přivlastňovali — Karla Havlíčka Borovského.

V dialogu před rumbou Evropa volá uslyšíte po Voskovcově konstatování, že „kanalisaci funguje“, začátek už tenkrát populární Vackovy Cikánky — ale na suzafon. A poznámka o Šaljapínovi napovídá, že tenkrát ještě byl v exilu a nevracel se domů, proto „on velký trouba, ale glas má vytěčný“. Pochod karnevalu Umělecké besedy dokumentuje Ježkovo přátelství s výtvarnkou. O tom, jak Ježka milovali Besedáci i Mánesáci, svědčí i četné parodie Vlastimila Rady na písničky V & W. Ježkův orchestr, řízený svým „šéfem“, hrával pravidelně každý rok na Solrée masqué v Umělecké besedě a byl tu i filmován.

V + W

REEDICE GRAMOFONÝCH SNÍMKŮ

JAROSLAV JEZEK — V+W — OSVOBOZENÉ DIVADLO

V+W

Bohužel, tehdejší nahrávky byly pořízovány rychnem a neměly tak dobré výrobní pomůcky jako má dnešní technika. To byla největší překážka obnoveného vydání někdejších snímků. Ale ukázalo se, že dnešní technikové dovedou se starými deskami podivuhodné věci. Odstraňují šumy, zvětšují a zjasňují zvuk, dodávají staré nahrávce nového lesku. Jsou to výborní sluchaři a odvážní chirurgové: pracují čistě a s respektem k původnímu záměru skladatelovu. Jen někdy se jim nekvalita materiálu postavila do cesty tak, že ani oni ji nezmožili. Pak bylo nutné se vzdát úmyslu oživit někdejší nedokonalý výtvar. Proto vzalo za své několik krásných melodií jako třeba Zaslu, která se v reedici neobjevila, protože má chatrný podklad, s nímž by nepočítali ani novodobí odborníci. Ale nelze chtít vše a my musíme být rádi, že se zatím podařilo očistit a vylepšit tolik věcí. První edice jich má 67, další kterou si vynutil úspěch prvé, obsahuje jich 21 vedle několika dialogů Voskovce a Wericha. To je slušný počet, i když nevyčerpává všechno z Ježkovy tvorby pro taneční žánr. Částečně tu pomáhají a doplňují počet notová alba, jichž vyšla řada, zejména dva dokonalé sešity KLHU z roku 1955 a 1956.

CELKEM ŠEST KAZET

Album bylo přijato tak, že bylo první vydání okamžitě rozebráno a mnoho zájemců vyšlo na prázdno. Takový úspěch jasně odpověděl na pochybnosti, zda se Ježkovy věci v původní podobě mají znovu objevovat a nemají-li se přizpůsobovat jako jiné jazzové melodie novým módám. Životaschopnost se měří poptávkou a odbytem a obojí odpovědělo na pochybnosti jednoznačně. Ježkovy taneční skladby jsou zcela živé tak, jak vyšly z jeho pera.

V+W

*dokumentární snímky z repertoáru
Osvobozeného divadla 1928-38*

PŮVODNÍ NAHRÁVKY NA ŠESTI KAZETÁCH

DM 10 152

City Lights (Světla velkoměsta). Foxtrot (Rub a líc — 1936). Řídí J. Ježek

Naše řeč. Dialog (Golem — 1931). Hovoří V+W

A týden uplynul. Foxtrot (Těžká Barbora — 1937). Řídí J. Ježek

Tys bratr náš (Překlad z češtiny do češtiny). Píseň na slova K. Havlíčka Borovského (Panoptikum — 1935). Zpívají V+W; J. Ježek — klavír

Peklo i ráj. Tango (Kat a blázen — 1934). Zpívají Melody Boys; řídí R. Brock

Kolumbovo vejce. Foxtrot (Pěst na oko — 1938). Zpívají V+W; řídí M. Baben

Zakázané ovoce. Pomalý foxtrot (Vždy s úsměvem — 1935). Zpívá L. Hermanová; řídí R. Brock

Stala se chyba. Dialog (Golem — 1931). Hovoří V+W

Politické nebe na zemi. Píseň a dialog (Nebe na zemi — 1936). Zpívají a hovoří V+W; řídí J. Ježek

DM 10 153

Peníze nebo život. Foxtrot (film Peníze nebo život — 1932). Zpívají V+W; řídí K. Ančerl

Z NAHRÁVEK NA KAZETÁCH

Pochod 100% mužů
K záhubě jde hoch rovnou za nosem
Úvaha a píseň o odborníku E. Moravcovi
O výživnosti papíru, maršálských řečech
a kyselých hroznech, jakož i píseň
o Herrmannu Goeringovi
Úvaha o metálech za porážku
Hřbitov nacistů
Máme vřichot války dost
Na shledanou v lepších časech

Hudba Jaroslav Ježek

KLOBOUK VE KŘOVÍ

Z AMERICKÉHO OBDOBÍ
PŮVODNÍ NAHRÁVKY
NA ŠESTI KAZETÁCH

Osvobozené divadlo

Hej rup - pukli náci
Výstup Toni Crabera a americká
lidová píseň o strojívníci Příhodovi
a také anekdoty o železnici
Píseň Půl párku
Každému z nás dal čas pár krás (vlastní
strašlivá píseň z dávných dob)
Rozhovor přes oceán —
hovoří Jiří Voskovec a Jan Werich

Hudba Jaroslav Ježek

Jan Werich a Jiří Voskovec připravili za dobu své činnosti pro americký Úřad válečných informací (1941-45) na dva tisíce rozhlasových pořadů. Byly to útočné „černé čtvrthodinky“, v nichž se vybraným ironickým slovem a skvělou satirickou formou vysmívali nacistické nadutosti, která nás dusila. Bojovali proti nacismu s živelným nadšením a s plnou svěží silou svého talentu. Napsali tisíce textů a vtipných glos k chvástavým nacistickým projevům, desítky nových časových verzí k písničkám z Osvobozeného divadla, a tak vskutku ži v ý m slovem pomáhali posilovat naši víru v budoucnost. Gramofonová deska, kterou máte v rukou, je pochopitelně jen kusým výběrem z bohatého archivního zdroje a spíše jen pohledem na jinou oblast činnosti tvůrců Osvobozeného divadla. Chtěli jsme se podívat jen do historie, ukázalo se však, že léta minulá nelze oddělit od přítomnosti, do níž se neodolatelně prolínají pevnou kontinuitou.

Po návratu z Ameriky se Jan Werich často zmiňoval o svých "americkém archivu", t.j. o bednách s gramodeskami na kterých byly natočeny rozhlasové programy vysílané z Ameriky do Evropy v letech 1941-1945. V bednách odpočívaly dvacet let až do roku 1965. Výběrem z bohatého archivu je právě tato kazeta.

KLOBOUK VE KŘOVÍ

V+W

Dvorský je znám filmovému obecnstvu právě tak dobře jako posluchačům jazzu z rozhlasu, z koncertních sál a gramofonových desek. Ještě před svým zájezdem do Kodaně, kde měl jeho orchestr velký úspěch v nejlepší podniku po celou letní sezonu, hrál u nás v několika filmech. Spolupůsobil na prvním českém zvukovém snímku, vlastně zvukové vložce do němce, filmu s Harry Liedtkem. Byla to píseň „Pojď, kamaráde!“. Potom hrál v Machatého filmu „Ze soboty na neděli“, ve francouzské verzi filmu „Kantor Ideál“, ve „Zlaté Kateřině“, většinou v „Krbu bez ohně“ a se svým orchestrem vystoupil ve Fričově veselohře „Kristián“. Jazzový film ve Fričově režii, dávný Fričov sen, bude také vytvořen za spolupráce s Dvorským, jehož zkušenosti budou režisérovi po ruce. Budou to zkušenosti jazzového dirigenta, který v malíčku všechny jazzové formy a kromě toho inteligentní názor o žádosti českého jazzového filmu.

Ale ať nejmladší posluchači nekriticky přijímají všechny jazzové orchestry, jen když jsou nové a opájejí se jejich improvizujícím neorganickým blouzněním rytmu. Dvorský na svém turné seznal, že popularita jeho orchestru je veliká, trvalá a jistá. Všecky koncerty byly vyprodány, v Moravské Ostravě dokonce dva za sebou, a tisíce se stovky studentů před divadlem si vyžadovaly nějakého řešení. Na žádost policejního komisaře se Dvorský rozhodl z nedostatku času pořádat zvláštní koncert pro studenty druhý den ve čtvrtek odpoledne. Půl hodiny před koncertem se ve školách zvedlo tři sta studentů a prohlásilo, že se dále nemohou účastnit školního vyučování, protože odcházejí na jazzový koncert.

Tak hráli

Když jim bylo oznámeno, že je za to čeká zhoršená známka z mravů, odpověděli jednohlasně: „To stojí za to.“ Tak je R. A. Dvorský se svým orchestrem vinen, že ostravské studentstvo podle toho, co stojí černé na bílém, není tento rok tak mravně, jak bývalo dříve. Protože jazzová hudba je výrazem mladých lidí tohoto věku. Je to horečka, proti níž není léku a která se nedá dobře vysvětlit. R. A. Dvorský v celé záležitosti hraje zajímavou úlohu. Klidně se dívá na jazzové běsnění. Teď čeká, že se všichni posluchači i hráči vybouří a vrátí se tam, kde je nyní on and his orchestra. Ve světě jemného rytmu, který je také známkou dnešní doby, ale je hrán s klidem a jemnou rozvahou, s pulsem městského života, ale s líbezností melodie, která se nedaří potlačit. O. K.

Z PŘEDVÁLEČNÉ KINOREVUE

KAZETA Č. 4

Tak hráli

R. A. DVORSKÝ

Tak hráli

Strana A

Vám to dneska sluší / J. Loukota
 Sám já chodivám rád / R. A. Dvorský
 Jedu nocí / R. A. Dvorský
 Letí šíp savanou / R. A. Dvorský
 Já mám rád / O. Kovář
 Zpívám při kytaře / S. Procházka
 Chara na vodě / O. Kovář
 Kosi fox / O. Kovář
 Nejsladší melodie / S. Procházka
 Kdž ohně zaplanou / O. Kovář

Strana B

Ach, ty sis užasná / R. A. Dvorský
 Libej mne / R. A. Dvorský
 Polibky tvé / R. A. Dvorský
 Sám s děvčetem v dešti / R. A. Dvorský
 Věřím vám / R. A. Dvorský
 Půlhodinka pouhů / R. A. Dvorský
 Psáno ve hvězdách / R. A. Dvorský
 Bel Ami / R. A. Dvorský
 Táboráku pláňolej / R. A. Dvorský

PUVODNÍ NAHRÁVKY
 OBOU SLAVNÝCH ORCHESTRU

Z PŘEDVÁLEČNÉ KINOREVUE

R. A. DVORSKÝ
NA ZÁJEZDU

Jako každoročně, vydal se i letos R. A. Dvorský se svým elitním souborem, rozšířeným na 35 hudebníků, po ukončení své pražské sezony na velký zájezd po největších našich městech. Skupina jeho známých a znamenitých „Melody-boys“ vypadá neobvykle, obohacena o neméně než 10 houslistů, dva celisty a dva basisty, ale už první čísla pořadu ukazují, jak dobře a efektně Dvorský dovede toto své nové těleso zvládnout a jak krásně zní nejmodernější i starší jazzové písně v reprodukci tohoto „symfonického jazzu“.

Zájezd má pochopitelně veliký úspěch u obecnosti i tisku, a našel-li se jeden zlínský časopis, který ve vystoupení shledal divošské řádění, jedná se jen o výjimku, která potvrzuje pravidlo — a neinformovanost svého dopisovatele.

BRZY K DOSTÁNÍ další dobová kazeta
 JAZZ & HOT DANCE MUSIC 1923-31
 Pražský synkopický orchestr

TEXTY, DIALOGY, PŘEDSCÉNY OSVOBOZENÉHO DIVADLA

PŮVODNÍ NAHRÁVKY NA ŠESTI KAZETÁCH

Hostina bohatých (Swing Cocktail). Foxtrot (Rub a líc — 1936)
Řídí J. Ježek

David a Goliáš. Foxtrot (Těžká Barbora — 1937)
Zpívají V + W ; řídí J. Ježek

Tragedie vodníkova. Foxtrot (Těžká Barbora — 1937)
Zpívají V + W ; řídí J. Ježek

Konželská. Píseň (Těžká Barbora — 1937)
Zpívají V + W a F. Filipovský ; řídí J. Ježek

Co na světě mám rád. Píseň (Těžká Barbora — 1937)
Zpívají F. Filipovský a V + W ; řídí J. Ježek

Holduj tanci, pohybu (Ranní ptáče děl doskáče). Píseň (Těžká Barbora — 1937)
Zpívá F. Filipovský ; řídí J. Ježek

Vy nevíte, co je středověk? Foxtrot (Těžká Barbora — 1937)
Zpívají V + W ; řídí J. Ježek

Stonožka. Pomalý foxtrot (film Svět patří nám — 1937)
Zpívají V + W ; řídí J. Ježek

Z OBSAHU ŠESTI KAZET REEDICE GRAMOFONOVÝCH SNÍMKŮ

JAROSLAV JEŽEK — V+W — OSVOBOZENÉ DIVADLO

ORIGINÁLNÍ PRAŽSKÝ SYNKOPICKÝ ORCHESTR

KAZETA Č.1

STARÁ, NATOČ GRAMOFON...

a další písně z historie české a slovenské populární hudby

Především je to podmanivý temporytmus a jistě i výrazná, až omamná melodičnost — každá píseň je zde charakteristická, její nápěv nezaměnitelný, snadno zapamatovatelný.
p. Klikar: Dostatek takových písní je jedním z předpokladů udržování živé národní hudby.

p. Havelka: Ano, není to krásné, když takovou píseň může člověk snadno uchopit a re-produkovat?

p. Klikar: Z dalších vlastností této hudby je třeba připomenout vzácně vyvinutý smysl pro libozvučnost, konstruktivnost, čistotu a přehlednost formy, rafinovanou harmonii. Vskutku životné spojení těchto prvků pak nalézáme v typických aranžmá, která vynikají kromě jiného i schopností dobře znít i při slabší kondici interpretů.

p. Havelka: K chvalitebným kladům patří i neskrývaný národní charakter musikálního jazyka, jehož objevené příklady můžete slyšet ve dvou zdařilých kouscích z žánrově podoblasti tzv. foxklóru, ve kterém se v symbióze mísí inspirace lidové s prvky jazzovými.

Co bylo klíčem k výběru skladeb pro tuto gramodesku?

p. Havelka: Skladby se vybraly samy — tak říkajíc přežili silnější jedinci. Některé písně jsme museli vyřadit, jiné zase nemohli zařadit. První pro nesnesitelnou stupiditu, druhé pro nadměrnou schopnost vyvolat v posluchačích akutní stavy neodkladného optimismu. Uznějte sami, že např. píseň „Naše teta má v posteli kocoura“ by byla svou komickou naléhavostí až nebezpečná.

A ještě poslední otázka — jste s konečným výsledkem spokojen?

Pavel Klikar se lehce pousmál a na chvíli se odmlčel...

„Naše nespokojenost nemá nikdy formu roztrpčení nebo zavržení. Jsme šťastni, že známe svoje chyby“

Čaj o pátě v kavárně Vltava

Dnes byste Vltavu v seznamu pražských kaváren hledali marně – její proslulé prostory teď místo tanečním párem nabízejí prozíravější utočiště spěchajícím pasažérům Československých aerolinií. Před čtyřiceti lety to však bylo jiné – tehdy Vltava neodmyslitelně patřila k atmosféře pražské hudební zábavy a svou slávou navázala na historický kabaret Montmartre v Řezákové ulici a populární Emčou Revoluči, tanečníci apedšou, náobilbený bar Konvikt v Bartolomějské ulici, kde se prý v roce 1921 objevil první jazzový bubec v Praze a kde se pro zvláštní potěšení P. T. publiku stihlo pomoci pedálů ze šesti špuntovak, i na další zábavní podniky, které dodnes nevymizely z nostalgického vzpomínání pamětníků.

O slávu kavárny Vltava se zasloužil především orchestr Jaroslava Maliny se svými sólisty Inkou Zemánkovou, Stendou Procházkou, Liškou a hlavně Bajerem. Premiéra Malinovy kapely se uskutečnila den před Silvestrem 1938, poté, co zde skončil své úspěšné působení orchestr Harryho Orlena Jaroslava Malina sice v té době vlastní orchestr ještě nemá, avšak nabídku k účinkování rád přijal. Při sestavení nového tělesa se opíral o zkušenosti, které už posbíral jako pianista a skladatel orchestru pražské Ymký Smiling Boys vedeného později známým varhaníkem Ladislavem Vachulkou. Do nového souboru angažoval na klavír, altaxofon a housle Josefa Pulce (otce trombonisty Zdeňka) tenoraxofonistu Václava Čekala (pozdějšího hudebního klauza Sams Kikara) i další zkušené hudebníky.

Zatímco odpolední čaje o pátě absolvovali kapela i dirigant jen v občanském oděvu večer musel být frak. První půlhodinu hrál orchestr koncertní valčíčky, které dirigoval houslista – tuto roli dlouho plnil později proslavený virtuos Ivan Kawačuk. Pak teprve začínal hlavní program, který trval do tří čtvrtí na jednatci a na závěr večera opět kapela dohrávala obvyklé salonní kousky. Hlavním álagrem kavárny však bylo Bajó trio. Jeho původní obsazení tvořily dvě kadafnice a jedna učitelka Bobina Práclova, Andula Práclova a Jožka Sbravá – s z iniciál jejich křestních jmen také vznikl název tria. Poprvé se děvčata uplatnila ve hře Don Juan & Comp. v Osvozeném divadle a vedle pozdějšího bránského Allo tria představovala též první dvoji vokální soubor na jehož pionýrskou činnost později navazovaly Sestry Skoajavovy. Aťlanovy sestry a další. V Bajó-triu pak působili i Inka Zemánková, která se – vedle své solistické činnosti – snažila vnést do jeho interpretace jazzové prvky podle vzoru Andrews Sisters či Boswell Sisters. Ze zpěvčků se před kapelou vystřídali Ar-

nošt Kavka, Oldřich Horský (herec Oldřich Dědek), Rudolf Cortés a jako stálý spolupracovník Stenda Procházka. Písně obohacovali i na svou dobu nezvykle moderní pánský vokální kvartet Lišáci.

Na čajích se ve Vltavě obvykle hrály poslední světové álagry, později pak novinky českých autorů. Když ei však Inka Zemánková stězovala, že nemá co zpívat, napsal pro ni Jaroslav Malina spolu s textařem Jaroslavem Moravcem řadu tzv. come-downů, které u publiku velice zabírely – provázela je totiž jakási malá pódiová show (Ticho, prosím, Inzerát, Já a deštník atd.). Cestu k široké popularitě však orchestru i jeho pianistům zajistily především rozhlasové přenosy, které se tehdy z kavárny vysílaly živě.

Ve Vltavě zůstal Malinův orchestr prakticky až do konce války a po malé přestávce tem začátkem června 1945 opět zahájil. Ne však nadlouho – fluktuace hudebníků zapříčinila, že Jaroslav Malina dal brzy přednost nepravdělným zájezdům po republice. Na Vltavu však nemohl zapomenout a proto se na místo svých životních úspěchů ještě několikrát vrátil (v roce 1958 tu s ním dokonce zpíval tehdy začínající Karel Gott). Žádné z těchto angažmá však nedosáhlo ohlasy ze začátku čtyřicátých let, byla už jiná doba, zájmy i vkus publika se měnily a tak už také neplatilo kdysi vztě pořekadlo, že kdo přijede z venkova do Prahy, musí jít do Národního (divadla), na Dvorského do Lucerny a na Malinu do Vltavy.

Mnozí z návštěvníků Vltavy i posluchačů rozhlasu však na orchestr Jaroslava Maliny a jeho sólisty nezapomněli. Především jim je určeno toto album, které chce navodit náladu i atmosféru oněch dnů minulých časů. Když se v instrumentacích střídaly měkký trojzvuk saxofonů a tlumený tónem sordinovaných trubek swing se pomalu prodíral do hry rytmické skupiny a zpěvci se nadosahně snažili vypořádat se zásludností stylové synkopace. Album, které máte v ruce, vám nabízí pedasátiminutový výlet do kavárny Vltava před čtyřiceti lety, historické melodii stihlavě reprodukuje, původní orchestr Jaroslava Maliny (Děsa Hraje jazz, jenom tebe) spolu s Oldřichem Kovšem Bajerem a Stendou Procházkou. Originální pražský synkopický orchestr Pavla Kikara s Ondřejem Havelkou (Srdce má odešlo ze tebou, Vámi) a orchestr Ferrinanda Havilka s nímž hostují převážně původní interpreti Malinových pianistů Inka Zemánková či Arnošt Kavka. Takže stačí položit desku na talíř gramofonu, nasadit jehlu – a pivolet tak alespoň na pár přehrávaných okamžiků dávno zmizelá fluidum kavárny Vltava a jejich čajů o pátě s orchestrem Jaroslava Maliny.

Strana 1

OBSAH

1. Jaroslav Malina / Jaroslav Moravec TICHO, PROSÍMI	3:01
2. Jaroslav Malina / Jaroslav Moravec EXPRES FOX	2:23
3. Jaroslav Malina / Vilda Dubský SRDCE MĚ ODEŠLO ZA TEBOU	3:46
4. Jaroslav Malina / Jaroslav Moravec INSERÁT	3:46
5. Jaroslav Malina / Karel Růžička DAŠA	3:24
6. Jaroslav Malina / Jaroslav Moravec MAMA, JÁ CHCI TANČIT	3:10
7. Jaroslav Malina / Jaroslav Moravec MÉ KOUZLO	2:27

Big Band Ferdinanda Havlika (1, 2, 4, 6, 7)
Originální Pražský Synkopický Orchester (3)
Orchester Jaroslava Maliny (5) / Ultraphon 1940/

Zpívají: Inka Zemánková (1, 4, 7), Arnošt Kavka (2)
Oldřich Kovář (5), Ondřej Havelka (3), Bajó-trio 1981 (6)

Strana 2

KAZETA č.2

1. Jaroslav Malina HRAJE JAZZ	2:21
2. Jaroslav Malina / Jaroslav Moravec TO JE TAJEMSTVÍ	2:46
3. Jaroslav Malina / Karel Růžička VÁM ...	2:46
4. Jaroslav Malina / Jaroslav Moravec ŤUK, ŤUKY-ŤUK	2:51
5. Jaroslav Malina / Ladislav Jacura JENOM TEBE	2:53
6. Jaroslav Malina / Vilda Dubský TY JSI TAK HEZKÁ	3:34
7. Jaroslav Malina / Jaroslav Moravec OKAMŽIKI	3:16

Big Band Ferdinanda Havlika (4, 6, 7)
Originální Pražský Synkopický Orchester (3)
Orchester Jaroslava Maliny (1, 2, 5) / ESTA 1941, 1942/

O PÁTĚ

ČAJ

Dialog

pisne z historie

KAZETA Č.1

STARÁ, NATOČ GRAMOFON...

1/ J.H. Trefler / Karel Kozel	JEDU NOCI	2:01
2/ S. E. Nováček / Josef Gruss	MÁM ŽIVOT HROZNĚ RÁD (CELÝ DEN SI ZPÍVÁM)	2:46
3/ S. E. Nováček / Oldřich Nový — K. M. Walló	DÍVKO V MODRÉM	3:14
4/ Josef Stalibeký / J. Mottl — K. Melišek	ZPÍVÁM KVĚTUM	4:07
5/ Srdich Kwiet / Jan Volkov	STARÁ, NATOČ GRAMOFON!	2:00
6/ Fred Raymond / Václav Špíler — Václav Mirovský	VENÉLINE, CO DĚLÁŠ? (MEINE TANTE HENRIETT)	3:01
7/ S. E. Nováček / Josef Gruss	JEN PRO TEN DNEŠNÍ DEN	3:51
8/ S. E. Nováček / Oldřich Nový	NESPÍM, NESPÍM	4:00
9/ Štefan Winkler	HALÓ, DOBRÝ VEČER SLEČNA!	2:48
10/ Gejza Dušek / Otto Kaučitz	SAIGON	3:03
11/ Josef Stalibeký / Lud. Věleka — J. Roch	JAJ ZUZKA, ZUZČKA	1:51
12/ Ernest Genersich / Krofta — Zernický	MILÁ MOJA	2:29

a další písně z historie české a slovenské populární hudby

Objednávky na kazety /60 min./DIALOG

		DM	\$
1	Stará, natoč gramofon. Originální pražský synkopický orchestr. Písně z historie české a slovenské populární hudby, třicátá léta aj.	16,00	5,00
2	Caj o páté v kavárně Vltava. Orchestr Jaroslava Maliny. Orig. praž. synkopický orchestr, Inka Zemánková, Arnošt Kavka. Rok 1938 a staré melodie...	16,00	5,00
3	Perličky stříbrného plátna. Originální nahrávky přímo z film. pásů z českých filmů třicátých a čtyřicátých let. Hašler, Burian, Nový aj.	16,00	5,00
4	Tak hráli... R.A.Dvorsky a Jaroslav Malina. Původní nahrávky obou slavných orchestrů.	16,00	5,00

Kazety:

Písníčky Orvebozeného divadla. Retrospektiva, Voskovec, Werich. Ježek 6 kazet.

84,00 30,00

České knihkupectví Dialog

Gutleutstr. 13, D-6000 Frankfurt 1, tel. (06 9) 23 52 80